

— Види се този човѣкъ да говори просто отъ завистъ, защото самъ знае толкозъ добръ да копае, да сѣе цвѣтя и да ги полива, а пѣкъ не може да хвърка.

Младата Мушица нарочно се завъртѣ надъ червения му носъ и много му дотегнѣ. Но тя си мислѣше: хората изобщо сѣ тѣй добри, че всѣкога ни доставятъ всичко. Напримѣръ: Марийка пи млѣко сутринта, яде сити и послѣ поиска отъ леля си Велика захаръ — и всичко това тя прави само за да остави за насъ — мухитѣ нѣколко капчици млѣко, нѣколко трохици отъ сити и захарта. Е, кажете моляхъ Ви се, какво покусно има отъ тѣзи трохици, особно когато хвърк шѣ

цѣлъ день и огладнѣешъ? А пѣкъ готвачката Пена е още по добра отъ Марийка: тя всѣка сутрина ходи на пазаря нарочно заради насъ — мухитѣ и донася чудо вкусни нѣща: месо, риба, сливи, масло — изобщо отъ всичко. Тя много добръ знае кое ний обичаме, при всичко че и тя като градинаря не знае да хвърка. Изобщо тя е много добра женица.

А пѣкъ леля Велика? Но вий не знаете леля Велика. О, тази чудна жена, може да се каже, че живѣе само